

[Statsministeren.]

mellemstanden, men hele den danske befolkning vil komme til at mærke devalueringens følger, men heroverfor står de uhyre vanskeligheder, som Danmarks økonomi var kommet ud i, hvis vi ikke havde devalueret, og sætter vi de to situationer overfor hinanden, kan valget ikke synes nogen svært — så det er givet, at vi måtte handle, som vi gjorde.

Naturligvis er en devaluering en yderst ubehagelig ting. Men da den kom — og den kom udefra og havde ikke sin årsag i danske forhold —, stod vi med eet slag i en tvangssituation, og efter min mening havde Danmark i denne situation intet valg. Bag det standpunkt, regeringen valgte, står nationalbanken, det danske erhvervslivs hovedorganisationer; og vore skandinaviske brødrelande ligger på samme linie. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft burde forstå, at han ved at procedere sit 15 pct.-standpunkt — som han gjorde det fra denne talerstol — ikke øger tilliden til sit partis saglige vurderingsevne og ansvarlige standpunktagen.

Både det ærede medlem hr. Erik Eriksen og det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft påstod, at regeringen havde drevet og fortsat driver inflationspolitik. Ja, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft udtalte forarget, at regeringen har haft den dristighed at ville påstå, at der ikke var tendenser til inflation før kursændringen.

Ja, det er rigtigt; både finansministeren og jeg har udtalt dette. Finansministeren sidst ved finanslovforslagets fremlæggelse her i tinget. Jeg forstår godt, at det ikke passer i det politiske regnestykke, at inflationen kan siges at være standset her i landet i løbet af 1949, men det er nu tilfældet. Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft prøvede heller ikke med et eneste tal — og det samme gjaldt forøvrigt det ærede medlem hr. Erik Eriksen — at dokumentere sin påstand om, at der fortsat var inflationstendenser her i landet ved indgangen til dette år. Mon det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft ikke er blevet så glad for ordet „inflation“ og dets muligheder for anvendelse i agitatorisk øjemed, at han efterhånden har glemt, hvad det betyder: en økonomisk tilstand, hvor der af indenlandske årsager er tendenser til prisstigninger, der bliver stærkere og stærkere. Vil man påstå, at dette har været tilfældet herhjemme i det sidste års tid? Har man mon gjort sig den ulejlighed at se på udviklingen i engrospristallet eller detailpristallet? Har

de ærede ordførere fulgt rentens udvikling i det forløbne år? Nej, det kan de ikke have gjort. Så ville de nemlig have opdaget, at det er ikke inflationstendenser, der har præget den økonomiske udvikling, hverken herhjemme eller i en række andre europæiske lande. Alle økonomisk sagkyndige har været enige om, at en tydelig afdæmpning af konjunktoren var ved at vise sig, og det er uforståeligt, at det ikke er gået op for de ærede ordførere og deres partier.

Jeg vil gerne bede det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft om at læse, hvad der siges af den ekspertkomité, som indenfor Marshallorganisationen i Paris i dette år har undersøgt de vesteuropæiske landes indre finansielle forhold. Den har den 5. september i år som konklusion på sin undersøgelse udtalt, at der var opnået prisstabilitet i Danmark, og at de inflationistiske tendenser var blevet standset.

Jeg må hellere gentage, at der var opnået prisstabilitet, og at de inflationistiske tendenser var standset i Danmark — sagt af Marshallkomiteens ekspertkomité.

Men den ærede konservative ordfører vil måske — som visse af hans partiblade — hævde, at dette ikke er regeringens skyld, at regeringen tværtimod har gjort alt, hvad den kunne for at forhindre denne udvikling. Det er urigtigt. Af de oplysninger, der er forelagt det høje ting i statsregnskabet, nationalbudgettet og revisionen af dette, fremgår klart, at pengemængden i 1948 er formindsket med 700—800 mill. kr., og at den i 1949, såvidt vi kan bedømme i dag, vil blive formindsket med omkring 300 mill. kr. Tør den ærede ordfører påstå, at dette er udtryk for en inflationistisk politik? Vi kan også pege på, at det samlede overskud på de offentlige budgetter i 1948 var ca. 400 mill. kr. og i 1949 skønnes at blive ca. 300 mill. kr. Vil den ærede ordfører påstå, at dette er udtryk for en inflationistisk politik? Jeg ved godt, at disse påstande om regeringens inflationspolitik er på mode og gentages indtil trivialitet på møder og i aviser, men de holder ikke for en nærmere prøvelse.

Det er åbenbart særlig lovforslaget om en genopbygningsfond, som har fået både det konservative folkeparti og venstre til at tale om inflation, som de gør.

Jeg kan vel her se bort fra amnestuehistorierne om dette regeringsforslag som udtryk for „socialisering“ i det danske erhvervsliv? Jeg lyttede meget spændt til det ærede medlem hr. Erik Eriksens begrundelse for venstres modstand mod forslaget og konstaterede med glæde, at han